

AWARENESS OF ADAPTING TO GLOBAL BOILING AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS

Srirath GOHWONG, Ph.D.¹ et al.¹

1 Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand; srirathg3@yahoo.com

ARTICLE HISTORY

Received: 16 February 2024

Revised: 8 March 2024

Published: 15 March 2024

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) to study the level of awareness of adapting to global boiling among undergraduate students, 2) to Compare the awareness of adapting to global boiling among undergraduate students based on demographic factors, 3) to study the relationship between commonly used media and the level of awareness of adapting to global boiling among undergraduate students, and 4) to study the relationship between knowledge and understanding in global boiling and the awareness of adapting to global boiling among undergraduate students. The sample was 305 undergraduate students of Kasetsart University, who enrolled in the second semester of the academic year 2023. Data were collected by questionnaires. The statistics employed in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, LSD, Chi-square, Cramér's V, and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. The statistical significance was set at .05. The research findings showed that the level of awareness of adapting to global boiling among undergraduate students was high (mean = 3.82, S.D. = .57). Moreover, they also indicated a high level of awareness in the areas of cost reduction (mean = 3.97, S.D. = .58) and adaptation to climate change (mean = 3.90, S.D. = .70), while demonstrating a moderate level of awareness in reducing greenhouse gas emissions (mean = 3.49, S.D. = .84). According to the results of the hypothesis test, the sample groups with different ages, faculty, and average monthly incomes differed in their awareness of adapting to global boiling. The regularly used media was associated with the awareness of adapting to global boiling with a low correlation (Cramér's V = .161). Last, knowledge and understanding of global boiling had a moderate positive relationship with the awareness of adapting to global boiling ($r = .436$).

Keywords: Awareness, Adaptation to global boiling, Undergraduate Students

CITATION INFORMATION: Gohwong, S. et al. (2024). Awareness of Adapting to Global Boiling among Undergraduate Students. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 23

¹ Prommat Prommart, Rawiwan Soisrekum, Aunchaya Pulsawat, Rawissara Uthaichet, Korawit Anansutthiwara, Kanyakorn Juon, Naiyana Hatsanai, Thavorn Khumtapun, Ponrapak Nathongkham, Nawapat Panyajiva, Rujiwat Chalapirom, Chimona Phromkrung, Komen Chudam, Bunyisa Luangyai, Teerada Towkaya and Aticha Kattongsong

ความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี

ศรียัฐ โกวงศ์¹ และคณะ¹

1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; srirathg3@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี 2) เปรียบเทียบความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรีตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดกับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA LSD Chi-square Cramér's V และ Pearson Product Moment Correlation Coefficient โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรีมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.82, S.D. = .57) และรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการลดค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.97, S.D. = .58) และด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ค่าเฉลี่ย = 3.90, S.D. = .70) และอยู่ในระดับปานกลางในด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ค่าเฉลี่ย = 3.49, S.D. = .84) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ คณะที่ศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันน้อย (Cramér's V เท่ากับ .161) นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .436$)

คำสำคัญ: ความตระหนัก, การปรับตัวเข้ากับโลกเดือด, นิสิตปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลการอ้างอิง: ศรียัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2567). ความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 23

¹ พรหมมรรษ พรหมมาตร์, รวิวรรณ สร้อยสีคำ, อัมณัชฌาน์ พูลสวัสดิ์, วิสรา อุตัยเชษฐ, กรวิชัย อนันต์สุทธีรวิรา, กัลยกร จูอ่อน, นัยนา หัสณัย, ธารว คำตะพันธ์, พลภักดิ์ นาทองคำ, นวภัทร์ ปันยาชีวะ, รุจิวัฒน์ ชลาภิรมย์, ชิโมนา พรหมกรัง, โกเมนทร์ ชูคำ, บุญญิสสา หลวงใหญ่, วีรดา เถาว์กายา และ อธิชา เกตทองสง

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจากการกระทำของมนุษย์ทำให้เกิดโลกร้อนที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์เอง โดยองค์การอนามัยโลกประมาณการว่า มนุษย์จะเสียชีวิตถึง 250,000 คนต่อปี ระหว่าง พ.ศ.2573-2593 จากความร้อนและหยาดน้ำฟ้า (precipitation) โดยคลื่นความร้อนในเขตเมืองทำให้มนุษย์เสี่ยงจะสูญเสียชีวิตมากขึ้นจากโรคหัวใจ โรคปอด โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง และโรคไขข้ออักเสบ นอกจากนี้ ทำให้ปัญหาภัยแล้ง ไฟป่า การขาดแคลนอาหาร น้ำทะเลท่วมเมืองจนกระทบต่อที่อยู่อาศัย น้ำใต้ดิน และโครงสร้างพื้นฐานของเมืองทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้เกิดการอพยพย้ายถิ่นจนทำให้เกิดปัญหาทางการบริหารพัฒนา เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาเมือง และการพัฒนาชนบทในที่สุด (Rathod, 2010; Rom & Pinkerton, 2021) อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศดังกล่าวเป็นที่สนใจไปทั่วโลกตั้งแต่วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2566 โดยอันโตนิโอ กูเตอร์เรส เลขาธิการใหญ่ขององค์การสหประชาชาติประกาศว่า โลกในเดือน กรกฎาคม พ.ศ.2566 มีอุณหภูมิสูงมากกว่าระดับโลกร้อนและโลกได้เข้าสู่ยุคโลกเดือดแล้ว โดยกูเตอร์เรสเรียกร้องให้ประเทศกลุ่ม G20 และประเทศต่างๆ ทั่วโลกแก้ไขปัญหาโดยเร่งด่วนที่สุด (United Nations, 2023) ทั้งนี้ ปัญหาโลกเดือดมีความสำคัญสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีนิสิตระดับปริญญาตรีลงทะเบียนเรียนภาคปลาย วิทยาเขตบางเขน ปีการศึกษา 2566 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัย) ถึง 31,064 คน (สำนักบริหารการศึกษาคณะ, 2567) โดยสภาพอากาศแบบโลกเดือดจะทำให้มีนิสิตมีสุขภาพและปัญหาค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เช่น ค่าน้ำประปา และค่าไฟฟ้า เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังไม่เคยมีการศึกษาเกี่ยวกับ “ความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี” มาก่อน ทำให้คณะผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงสนใจศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้เพื่อเป็นข้อมูลเชิงนโยบายแก่มหาวิทยาลัยต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี 2) เปรียบเทียบความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรีตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดกับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน
- 5) กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน
- 6) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือด

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัย) ข้อมูล ณ วันที่ 4 มกราคม พ.ศ.2567 จำนวน 31,064 คน (สำนักบริหารการศึกษา, 2567) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power เพื่อคำนวณขนาดตัวอย่างจำนวน 305 คน โดยทำการเก็บข้อมูลเดือนมกราคม พ.ศ.2566 ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (ศรีรัฐ โกวงศ์, 2554) โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นสี่ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ส่วนที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกเดือด โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ใช่ หรือไม่ใช่ และแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 2 ระดับดังนี้ .00-.50 หมายถึง นิสิตมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย และ .51-1.00 หมายถึง นิสิตมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก และส่วนที่ 4 ความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แบ่งเป็นสามด้านได้แก่การลดค่าใช้จ่าย การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยใช้มาตรวัดของ Likert's Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ จากนั้นคณะผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 3 ระดับ โดยใช้สูตรภาคพื้น ดังนี้ (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด)/จำนวนระดับ = $(5-1)/3 = 1.33$ ทั้งนี้ จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวแปลความหมายของระดับคะแนนดังนี้ 3.67-5.00 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับมาก 2.34-3.66 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง และ 1.00-2.33 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำ Face Validity โดยให้อาจารย์ประจำวิชาสัมมนาและปัญหาพิเศษตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA LSD Chi-square Cramér's V และ Pearson Product Moment Correlation Coefficient โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 167 คน (ร้อยละ 54.8) อายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.97 ปีโดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ อายุ 21 ปี หรือมากกว่า จำนวน 191 คน (ร้อยละ 62.6) และอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 114 คน (ร้อยละ 37.4) ทั้งนี้ นิสิตเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนมากที่สุด 45 คน (ร้อยละ 14.8) รองลงมาได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ 34 คน (ร้อยละ 11.1) และน้อยที่สุดคือ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.3) โดยเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 103 คน (ร้อยละ 33.8) รองลงมา เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 98 คน (ร้อยละ 32.1) และน้อยที่สุดคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน (ร้อยละ 13.1) นอกจากนี้ นิสิตมีผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 135 คน (ร้อยละ 44.3) รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 100 คน (ร้อยละ 32.8) และน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 28 คน (ร้อยละ 9.2) ส่วนปัจจัยด้านสื่อที่ใช้เป็นประจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้

ข้อมูลจาก Instagram มากที่สุด จำนวน 291 คน (ร้อยละ 14.30) รองลงมาได้แก่ LINE จำนวน 280 คน (ร้อยละ 13.70) และน้อยที่สุดคือ สื่ออื่นๆ จำนวน 19 คน (ร้อยละ .90) เช่น TikTok Lemon8 LinkedIn และ Snapchat สำหรับนิสิตปริญญาตรีที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกเดือดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .821, S.D. = .182) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพของนิสิต (ค่าเฉลี่ย = .822, S.D. = .206) และด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโลกเดือด (ค่าเฉลี่ย = .821, S.D. = .196) นอกจากนี้ นิสิตปริญญาตรีมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.82, S.D. = .57) และรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการลดค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.97, S.D. = .58) ด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ค่าเฉลี่ย = 3.90, S.D. = .70) และอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ค่าเฉลี่ย = 3.49, S.D. = .84)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ คณะที่ศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียนรู้แตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดไม่แตกต่างกัน สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันน้อย (Cramér's V เท่ากับ .161) นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันปานกลาง ($r = .436$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

- 1) นิสิตปริญญาตรีมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านการลดค่าใช้จ่ายและด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอยู่ในระดับปานกลางในด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อาจเป็นเพราะภาวะโลกเดือดส่งผลต่อสุขภาพ คุณภาพชีวิต และค่าใช้จ่ายของนิสิตโดยตรง ทำให้นิสิตสนใจปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศดังกล่าว นอกจากนี้ นิสิตมีความตระหนักในด้านการลดค่าใช้จ่ายและด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสูงกว่าด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อาจเป็นเพราะการปรับตัวดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพ คุณภาพชีวิต และค่าใช้จ่ายของนิสิตโดยตรง ในขณะที่ด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (เช่น การพกกล่องข้าว การพกขวดน้ำหรือแก้วน้ำ เป็นต้น) ขัดกับความเคยชินของนิสิต
- 2) นิสิตปริญญาตรีได้สารสนเทศจากแพลตฟอร์มสื่อสาร Instagram LINE YouTube X Facebook และเว็บไซต์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากแพลตฟอร์มสื่อสารเหล่านี้มีผู้ใช้งานจากทั่วโลกจำนวนมากทำให้มีข้อมูลที่หลากหลาย ทันสมัย และไม่มีค่าใช้จ่าย โดยนิสิตสามารถตั้งคำถามเพื่อเลือกรับและแบ่งปันข้อมูลเหล่านี้ได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้นิสิตเลือกใช้แพลตฟอร์มสื่อสารเหล่านี้มากกว่าสื่อประเภทอื่น
- 3) นิสิตปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกเดือดอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน อาจเป็นเพราะนิสิตปริญญาตรีติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาโลกเดือดอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกเดือดสูงมาก นอกจากนี้ ข้อค้นพบมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำแสดงถึงนิสิตมีความรู้ความเข้าใจใกล้เคียงกันมาก โดยเฉพาะนิสิตกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลกเดือดด้านสุขภาพของตนเองสูงที่สุด อาจเป็นเพราะนิสิตต้องใช้จ่ายเงินเพื่อคลายร้อน ป้องกันและรักษาอาการเจ็บป่วยที่เป็นผลจากความร้อนสูงเกินไป ตลอดจนดูแลสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี (เช่นการเข้าถึงน้ำสะอาด อากาศสะอาด การเดินทางสะดวกด้วยน้ำไม่ท่วม)
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ สุนิตา เข้มทอง (2549) เศรษฐพงศ์ อัมมะเย (2556) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุปผาสวรรณ (2546) ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) ธัญรัช วิภักฎภูมิประเทศ (2557) และ ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์ (2558) ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างนี้มีวิธีการเข้าถึงข้อมูลและการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโลกเดือดผ่านช่องทางแพลตฟอร์มออนไลน์ทำให้นิสัยทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความตระหนักในเรื่องนี้เท่ากัน

5) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ สุนิตา เข้มทอง (2549) รัชรัฐ วิกิตภูมิประเทศ (2557) อรุพร ศิริวิทยาภรณ์ และคณะ (2561) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) โดยกลุ่มนิสิตที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี มีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีอายุ 21 ปี หรือมากกว่า อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี เพิ่งเข้ามาเรียนในระดับอุดมศึกษาทำให้สนใจใฝ่หาความรู้และแสดงออกในสังคมเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีอายุ 21 ปี หรือมากกว่า เริ่มเรียนวิชาชีพในคณะของตนแล้ว ทำให้ทุ่มเทเวลาเพื่อวิชาที่เข้ามาหาในในอนาคตกว่าปัญหาสิ่งแวดล้อม

6) กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุปผาสวรรณ (2546) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) โดยนิสิตที่เรียนคณะสิ่งแวดล้อม บริหารธุรกิจ มนุษยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ ศีษาศาสตร์ และเกษตรมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมากกว่านิสิตหลายคณะ อาจเป็นเพราะหลายคณะมีหลักสูตรที่เน้นการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น นิสิตคณะสิ่งแวดล้อมมีโอกาสเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลายรายวิชา นอกจากนี้ บางคณะเช่น สัตวแพทยศาสตร์ บริหารธุรกิจ มนุษยศาสตร์ และเกษตร เน้นการฝึกงานและการทำโครงการร่วมกับบริษัทเอกชนและภาคอุตสาหกรรมทำให้นิสิตให้ความสำคัญกับการลดภาวะโลกเดือดเพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ

7) กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุปผาสวรรณ (2546) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) และ เศรษฐพงศ์ อัมมะเย (2556) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตในแต่ละชั้นปีมีประสบการณ์ส่วนตัวใกล้เคียงกันในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ทำให้นิสิตแต่ละชั้นปีมีความตระหนักต่อภาวะโลกเดือดใกล้เคียงกัน

8) กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) แต่ข้อค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ รัชรัฐ วิกิตภูมิประเทศ (2557) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตอาจได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจากแพลตฟอร์มสื่อสาร Instagram LINE YouTube X Facebook และเว็บไซต์เหมือนกัน ทำให้นิสิตที่มีผลการเรียนต่างกันมีความตระหนักในโลกเดือดเท่ากัน

9) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) แต่ข้อค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับงานของ สุนิตา เข้มทอง (2549) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีความตระหนักในโลกเดือดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีความตระหนักในโลกเดือดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตกลุ่มที่มีรายได้น้อยพึ่งพาสภาพแวดล้อมในการผลิตอาหาร น้ำดื่ม และการดำรงชีพมากกว่านิสิตกลุ่มที่มีรายได้สูงกว่า ทำให้กลุ่มที่มีรายได้น้อยต้องปรับตัวต่อภาวะโลกเดือดมากกว่ากลุ่มอื่น

10) สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (Cramér's V เท่ากับ .161) ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) โดยนิสิตที่มีความตระหนักในโลกเดือดอยู่ใน

ระดับมากใช้ Instagram YouTube Facebook LINE X เว็บไซต์ และโทรศัพท์เป็นสัดส่วนมากกว่าสื่อประเภทอื่น ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสื่อเหล่านี้มีใช้งานและเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกแต่ให้ข้อมูลผิวเผินส่งผลให้สื่อที่นิสิตใช้มีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักถึงโลกเดือดในทิศทางตามกันน้อย

11) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแบบโลกเดือดในทิศทางตามกันปานกลาง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ($r = .436$) ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546) อรุพร ศิริวิษยาภรณ์ และคณะ (2561) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2564) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจโลกเดือดเป็นอย่างดีแล้วมักจะมีความตระหนักถึงความสำคัญในการปรับตัวเข้ากับโลกเดือดอยู่พอสมควรแล้ว

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

นิสิตมีความตระหนักด้านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยที่สุด ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง ในกิจกรรมที่ลดการใช้พลาสติกเช่น การพกกล่องข้าว การพกขวดน้ำหรือแก้วน้ำ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกระดับปริญญาตรีแยกตามคณะ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกเพิ่มเติมโดยเฉพาะข้อค้นพบในสมมติฐานที่ 2

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อมวลชนของนักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 20(2), 138-147.
- ธัญรัช วิวิทย์ภูมิประเทศ. (2557). ความตระหนักในจริยธรรมการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 16(4), 46-54.
- พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ. (2546). ความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2556). การตระหนักทางสังคมของนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 32(4), 118-126.
- ศรีรัฐ โกวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. สมุทรสาคร: บริษัทพิมพ์ดี.
- ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2564). ความตระหนักถึงการตรวจสอบข่าวปลอมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. บทความนำเสนอใน 13th National and International Conference on Humanities and Social Sciences. Phranakhon Rajabhat University.
- เศรษฐพงศ์ อัมมะเย. (2556). ความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สำนักบริหารการการศึกษา (2567). จำนวนนิสิตปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 4 มกราคม พ.ศ.2567. สืบค้นจาก https://regis.ku.ac.th/cpcmns/rpt_std_ku3.php.
- สุนิดา เข้มทอง. (2549). ความตระหนัก ทัศนคติ และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ ผลงานวรรณกรรมงานศิลปะ-การแสดง และสตรีตอาร์ตบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุพร ศิริวิษยาภรณ์, สันติ ศรีสวนแดง และ ประสงค์ ตันพิชัย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักทางวัฒนธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(1), 1207-1221.

- Rathod, P. B. (2010). *Elements of Development-Administration (Theory and Practice)*. Jaipur, India: ABD Publishers.
- Rom, W. N., & Pinkerton, K. E. (2021). Chapter 1 Introduction: Consequences of Global Warming to Planetary and Human Health. In W. N. Rom and K. E. Pinkerton (eds.) *Climate Change and Global Public Health*. Cham, Switzerland: Humana Press.
- United Nations. (2023). *Taking on Record Temperatures: UN Chief's Call to Action*. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=og7QrAZJQP8&t=5s>.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).